

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 167
din 07.02.2008

Dosar nr: 233/2007

Petiția nr: 4956/09.05.2007

Petenți: D M ,

, P R

Reclamat: Ministerul Justiției

Obiect: existența unei discriminări între personalul auxiliar de specialitate și magistrați, în ceea ce privește modul de stabilire a sporului de fidelitate pentru o vechime efectivă în specialitate de peste 20 de ani.

I. Numele, domiciliul sau sediul părților

I.1. Numele și domiciliul ales al petenților

I.1.1. D M ,

, P R . cu

domiciliul ales la Judecătoria Câmpina, str. 1 Decembrie 1918, nr.14, județ Prahova

I.2. Numele și sediul reclamațiilor

I.2.1. Ministerul Justiției, Str. Apolodor nr. 17, sector 5, București

II. Obiectul sesizării

Existența unei discriminări între personalul auxiliar de specialitate și magistrați, în ceea ce privește modul de stabilire a sporului de fidelitate pentru o vechime efectivă în specialitate de peste 20 de ani.

III. Procedura de citare

În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

Părțile au fost citate pentru data de 23.08.2007.

La audierea din 23.08.2007 Ministerul Justiției a fost prezent.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Suținerea petenților

Petenții, având calitatea de personal auxiliar de specialitate în cadrul Judecătoriei Câmpina, prin **Petiția nr. 4956/09.05.2007**, arată existența unei discriminări între personalul auxiliar de specialitate și magistrați, în ceea ce privește modul de stabilire a sporului de fidelitate pentru o vechime efectivă în specialitate de peste 20 de ani.

Petentele ocupă posturi de grefieri în cadrul Judecătoriei Câmpina, cu o vechime efectivă în funcția auxiliară de specialitate de peste 20 de ani, beneficiind de un procent de 20% pentru fidelitate.

Petentele susțin că același spor de fidelitate este acordat prin OG nr. 27/2006 magistraților, dar în procent diferit, în procent de 30% pentru perioada de peste 20 de ani de activitate. Petentele susțin că pentru alte sporuri, legea nu distinge între magistrați sau personal auxiliar de specialitate.

Suținerea Ministerului Justiției

Prin adresa nr. **6676/26.06.2007**, Ministerul Justiției formulează un punct de vedere referitor la obiectul petiției, arătând următoarele:

- Personalul auxiliar cu o vechime în specialitate de peste 20 de ani beneficiază potrivit dispozițiilor din OG nr. 8/2007 de un procent de 20% spor de fidelitate, în vreme ce OUG nr. 27/2006 reglementează în favoarea magistraților un spor de fidelitate de 30%, pentru perioada de peste 20 de ani
- Ministerul Justiției invocă excepția de necompetență a CNCD-ului, în modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii.
- Pe fond ministerul susține că diferenția de procent la vechimea de peste 20 de ani se datorează faptului că în cazul magistraților, limita de vârstă

de la care se acordă sporul de fidelitate este mai mică decât la personalul auxiliar- 3 ani, respectiv 5 ani , iar procentul este de două ori mai mare, iar perioadele avute în vedere sunt reglementate în mod diferit.

- Diferențierea făcută de legiuitor se datorează faptului că suntem în prezența unor categorii profesionale diferite, care au atribuții și responsabilități diferite, chiar dacă își desfășoară activitatea în domeniul justiției.
- Un argument în plus este faptul că există acte normative diferite în domeniul salarizării, OG nr. 8/2007, respectiv OUG nr. 27/2006, care reglementează în mod distinct particularitățile ce intervin în stabilirea drepturilor salariale pentru cele două categorii profesionale, care nu sunt identice.
- Se pune în vedere faptul că este vorba despre vechime în specialitate diferită, respectiv „ vechimea efectivă în funcția auxiliară de specialitate” și” vechimea numai în funcțiile de judecător, procuror, magistrat- asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție sau personalul asimilat judecătorilor sau procurorilor”.
- Stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiuitorului.
- Conținutul concret diferit al atribuțiilor de serviciu ale magistraților față de cele ale personalului auxiliar, precum și sistemele diferite de salarizare ale acestor categorii profesionale fac să nu poată fi reținută o situație comparabilă între categorii profesionale distincte- magistrați și personal auxiliar.
- Diferența de tratament instituită prin reglementările care guvernează sistemul de salarizare al diverselor categorii profesionale are o justificare obiectivă prin raportare la deosebirile dintre aceste grupuri.
- Ministerul Justiției invocă Decizia nr. 168/1998 și Decizia nr. 693/2006 ale Curții Constituționale.

Concluzii scrise depuse de petente

În petiție se subliniază faptul că prin adresa nr. 59955/01.05.2007 a MJ –ului înaintată către petente, adresă anexată la concluziile scrise, acesta recunoaște necesitatea înlăturării discriminării acordării sporului de fidelitate diferențiat între categorii de salariați ai aceleiași instituții, considerând că prin aceasta „ se va asigura stabilitatea în funcție a acestui personal, recunoașterea valorii și motivarea acestuia, acest lucru conducând implicit la eficientizarea activității justiției”.

Petentele susțin că este același spor și că ar fi trebuit să fie acordat la fel.

Petentele subliniază că salarizarea în sine a celor două categorii de salariați calculată prin coeficienții de multiplicare, face distincție între magistrați și personalul auxiliar de specialitate, pentru conținutul diferit al atribuțiilor de serviciu, chiar dacă pentru magistrați sunt stabilite indemnizații, iar pentru

personalul auxiliar de specialitate „salarii de bază”, nicidecum sporul de fidelitate nu poate fi diferențiat, spor care are ca scop menținerea stabilității în funcții.

V. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că obiectul plângerii se referă la existența unei discriminări între personalul auxiliar de specialitate și magistrați, în ceea ce privește modul de stabilire a sporului de fidelitate pentru o vechime efectivă în specialitate de peste 20 de ani.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea

contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

O.G nr. 8 din 24 ianuarie 2007 privind salarizarea personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției prevede următoarele

Art. 16

1) Personalul salarizat potrivit prezentei ordonanțe beneficiază de un spor de fidelitate, în raport cu vechimea efectivă în funcția auxiliara de specialitate, calculat la salariul de baza, după cum urmează:

- de la 5 la 10 ani - 5%;
- de la 10 la 15 ani - 10%;
- de la 15 la 20 de ani - 15%;
- peste 20 de ani - 20%.

(2) Sporul prevăzut la alin. (1) se plătește de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a împlinit vechimea în funcția auxiliara de specialitate.

(3) Sporul de fidelitate se ia în calcul la stabilirea pensiilor de serviciu și a celorlalte drepturi de asigurări sociale, potrivit legii.

O.U.G. nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției stabilește următoarele:

Art. 4

(1) Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți beneficiază, în raport cu vechimea numai în funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent la Inalta Curte de Casație și Justiție sau de personal asimilat judecătorilor și procurorilor, de o majorare a indemnizației stabilite potrivit art. 3 alin. (1), calculată în procente la indemnizația de încadrare bruta lunară, după cum urmează:

- de la 3 la 5 ani - 10%;
- de la 5 la 10 ani - 15%;
- de la 10 la 15 ani - 20%;
- de la 15 la 20 de ani - 25%;
- peste 20 de ani - 30%.

(2) Indemnizația de încadrare majorată potrivit alin. (1) se acorda de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a împlinit vechimea numai în funcțiile prevăzute la alin. (1) și constituie indemnizația de încadrare bruta lunară.

(3) Indemnizația de încadrare majorată potrivit alin. (1) se ia în calcul la stabilirea pensiilor și a altor drepturi de asigurări sociale, la stabilirea, recalcularea și actualizarea pensiei de serviciu, precum și a oricăror alte drepturi ce se determina pe baza veniturilor salariale.

Colegiul Director, analizând atât jurisprudența sa anterioară, cât și prevederile legale, constată că în situația în care se invocă o deosebire, excludere, restricție sau preferință ca rezultat al unei norme juridice, care are ca

scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoaşterii, folosinţei sau exercitării, în condiţii de egalitate a unui drept recunoscut de lege, CNCD are competenţa soluţionării cazului respectiv.

Întrucât petentele au invocat dreptul la sporul de fidelitate, iar art. 6 lit. c) al **O.G. 137/2000** se referă la „*acordarea altor drepturi sociale decât cele reprezentând salariul*”, totodată conform art. 18 alin. 1 al **O.G. 137/2000**, care precizează responsabilitatea Consiliului „*în ceea ce priveşte armonizarea dispoziţiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării*”, CNCD respinge excepţia de necompetenţă ridicată de Ministerul Justiţiei.

Cu privire la fondul petiţiei, Colegiul Director a reţinut următoarele:

Conform art 2, alin. 4 din **O.G. 137/2000**, republicată: „*Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate faţă de alte persoane, grupuri de persoane sau comunităţi atrage răspunderea contravenţională conform prezentei ordonanţe, dacă nu intră sub incidenţa legii penale.*”

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 (*Interzicerea discriminării*) al **Convenţiei Europene a Drepturilor Omului**, ratificată de România prin **Legea 30/1994**, a apreciat că diferenţa de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din **Convenţie**, atunci când se induc distincţii între situaţii analoage şi comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă şi obiectivă. Instanţa europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situaţii analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferenţial şi că această distincţie nu-şi găseşte nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. Astfel, Curtea a apreciat prin jurisprudenţa sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă şi în ce măsură diferenţele între situaţii analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincţiile de tratament juridic aplicate (18 februarie 1991, FREDIN contra SUEDEI, parag. 60, 23 iunie 1993, HOFFMAN contra AUSTRIEI, parag. 31, 28 septembrie 1995, SPADEA şi SCALAMBRINO contra ITALIEI, 22 octombrie 1996, STUBBINGS şi alţii contra REGATULUI UNIT, parag. 75). În hotărârea dată în cazul THLIMMENOS contra GRECIEI din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „*dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenţie, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situaţii analoage, fără a oferi justificări obiective şi rezonabile, dar şi atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective şi rezonabile, persoane aflate în situaţii diferite, necomparabile*”.

Colegiul Director, analizând prevederile legale, constată că diferenţierea făcută de legiuitor, de acordare în procente diferite sporul de fidelitate, se datorează faptului că suntem în prezenţa unor categorii profesionale diferite, care au atribuţii şi responsabilităţi diferite, chiar dacă îşi desfăşoară activitatea în

domeniul justiției și că aceste categorii profesionale sunt salarizate în baza unor legi diferite.

Colegiul Director apreciază că situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului, în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din *O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respingerea excepției invocate de Ministerul Justiției;
2. Se constată că nu există un tratament diferențiat, discriminatoriu potrivit art. 2 din *O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, republicată;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii - Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit *Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ*.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

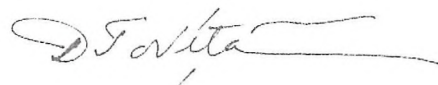
GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU- Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal potrivit prevederilor **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare** și prevederilor **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

